

2 söndagen i fastan

Söndagens texter har det gemensamt att de handlar om hur patriarken Jakob och den kanaaneiska kvinnan anstränger sig för att för att få frid med Gud. Aposteln Paulus kämpar för att behålla den frid han har med Gud. EB har satt rubriken ”Den kämpande tron” för veckan som ligger framför oss.

Inledande tanke

Det första som ska stå klart för predikanten och som behöver klargöras för församlingen är att den kristnes liv tar sin början med evangelium. Alltför ofta har människor den föreställningen att den egna kampen skulle kunna bidra till Guds frälsningsverk. Förvisso möter Gud den kämpande människan, men någon skillnad när det gäller frälsningens (eller helgelsens?) betydelse gör kampen ingen skillnad, - annat än möjligen psykologiskt.

Förkunnelsen bör därför börja med att Gud älskar människorna Han har skapat människorna till gemenskap med sig. Därför sände Han sin älskade Son att kämpa vår kamp. Han kämpar för att nå fram till oss människor.

Fastetiden riktar in sig på den goda kampen, än mer passionstiden, men evangeliets sanning bör finnas med och bära oss redan från början på vår faste vandring. Därför bör predikohjälpen börja med evangelium.

Matteus beskriver i kap 14–17 kyrkans förhistoria. Vi får, i 14:1–12, läsa om hur han avslutar sin verksamhet i Galileen. I 14:13–36 avslöjar han mer av vem han är, och sedan följer ett stridssamtal med fariseerna och några skriftlärde. I 15:1–20, utvidgar han sin verksamhet genom att närma sig hedningarna. Matteus har tre perikoper där Jesus talar till hedningarna. Vår är den första och efter den botar Jesus sjuka hedningar, v 29–31 för att i v 32–39 mätta skaror av hedningar med bröd.

Veckans evangelium

Vår perikop, 15:21–28, börjar med att Jesus drar sig undan. Han vill, för en stund, vara för sig själv.

V 21 Den geografiska platsen bildar bakgrund till berättelsen. Här regerade en gång Isebel, dotter till kungen i Sidon, se 1 Kon 16:31ff. Nu ropar den kanaaneiska kvinnan: ”Herre Davids Son, förbarma dig över mig”. Ropet på Davids son hänger förmodligen samman med att sonen, Salomo, betraktades av traditionen som en undergörare, så också Jesus.

Då kommer en kanaaneisk kvinna, det vill säga en hednisk syndare, och stör honom med en begäran. Jesus svarar inte till en början, men efter påtryckningar avfärdar han henne genom att säga att han (främst) kommit till de förlorade fåren av Israels hus. När kvinnan framhärdar kan Jesus inte motstå henne. Guds kärlek till människorna är alltför stark.

V 22–28 beskriver helandet, som är ett tecken på att han är Messias, och i berättelsen finns en inskjuten dialog, v 23–27, där Jesus och kvinnan argumenterar med varandra.

V 24–25 Den nonchalans Jesus till en början visar den kanaaneiska kvinnan ska förstås mot bakgrunden att han först var sänd till de förlorade fåren av Israels hus. Kvinnan har ingen

given rätt till honom. Hon befinner sig på avstånd från honom, men närmar sig honom på en gång frimodigt och försiktigt. Hon åkallar Herren med orden: ”Herre, hjälp mig!” De orden kan också vi använda oss av, jämför *kyrie eleison*.

V 26 Spänningen i texten ligger i kampen mellan Jesu kärlek till henne och kvinnans stora tro. Det går att tänka sig att Matteus genom sin framställning vill föregripa vad som ska komma: efter Jesu död och uppståndelse då kyrkan ska vända sig till hedningarna.

V 27–28 När kvinnan tigger som en hund kan Jesus inte längre motstå henne. Hon besestrar honom med sin stora tro. Ett tänkbart upplägg för predikan blir därför

Predikoutkast

1. Jakob och den kanaaneiska kvinnan kämpar båda med Gud

I vår tid kämpar många människor med Gud

Hur ser din (vår) relation till Gud ut? På vilket sätt kämpar du (vi)?

2. Jakob och den kanaaneiska kvinnan håller båda ut i kampen.

I vår tid är det många som ger upp genom att kompromissa eller gå bort.

Vart vänder du (vi) dig? Hur kämpar du (vi)? Är det svårt att se slutet på tunneln?

3. Jakob och den kanaaneiska kvinnan övervinner båda Gud.

Det kan se omöjligt ut, men det går tydligen att segra över Gud.

I vår tid är det många som inte vågar tro att det är möjligt att besegra Gud.

Det är underbart att våga tro på Guds kärlek.

Avslutning: Gud kan inte stå emot dig (oss) när du (vi) söker Honom av helhjärtat. Låt oss frimodigt söka oss fram till nattvardsbordet.

Daglig Tillämpning (användbar också som inledning till syndabekännelsen)

Paulus skrev till korintierna att ”nu är den rätta tiden”, nådens tid. Han visste vad han skrev.

Under mer än tjugo år hade han, driven av kärleken till Kristus, kämpat den goda kampen.

Han var ofta missförstådd, otillräcklig, svag och misshandlad. Han hade lärt sig att Guds nåd räcker. Därför fick lidande, nöd och ångest underordna sig Guds nåd. Genom idog övning kan det bli så också för oss som lever av försoningen i Kristus.